

לילה בגן עדן

איטליה

בכפר אחד חיו שני חברים. הם התיידדו מאוד ונשבעו זה לזה כי מי מהם שיתחתן ראשון יזמין את חברו לנשף הנשואים, והחבר חייב לבוא גם אם הוא בצדו השני של העולם.

עבר זמן ואחד הידידים נפטר, והשני בדיוק באותו הזמן עמד להתחתן. הוא פנה לכומר ושאל על עצתו. "הבטחת, אתה חייב לקיים" אמר הכומר "ואם הוא יבוא או לאו, זו כבר הבעיה שלו."

הבחור הלך לבית הקברות, ניגש לקבר של חברו ואמר:

"תבוא לנשף החתונה שלי."

ואז אדמה נפתחה, חברו יצא מהקבר ואמר:

"בוודאי אבוא. הבטחה צריך לקיים. אם לאו, מי יודע

כמה זמן יחזיקו אותי במטה."

הם הלכו הביתה, אחר כך לכנסייה ומשם לנשף

החתונה. ליד השולחן המנוח סיפר דברים רבים, אך

אף מילה על העולם הבא. והחבר שלו לא העז לשאול.

אחרי הארוחה ביקש המנוח:

"אולי תלווה אותי?"

"ברצון, אך לא הרבה זמן. תבין, רק עכשיו

התחתנתי."

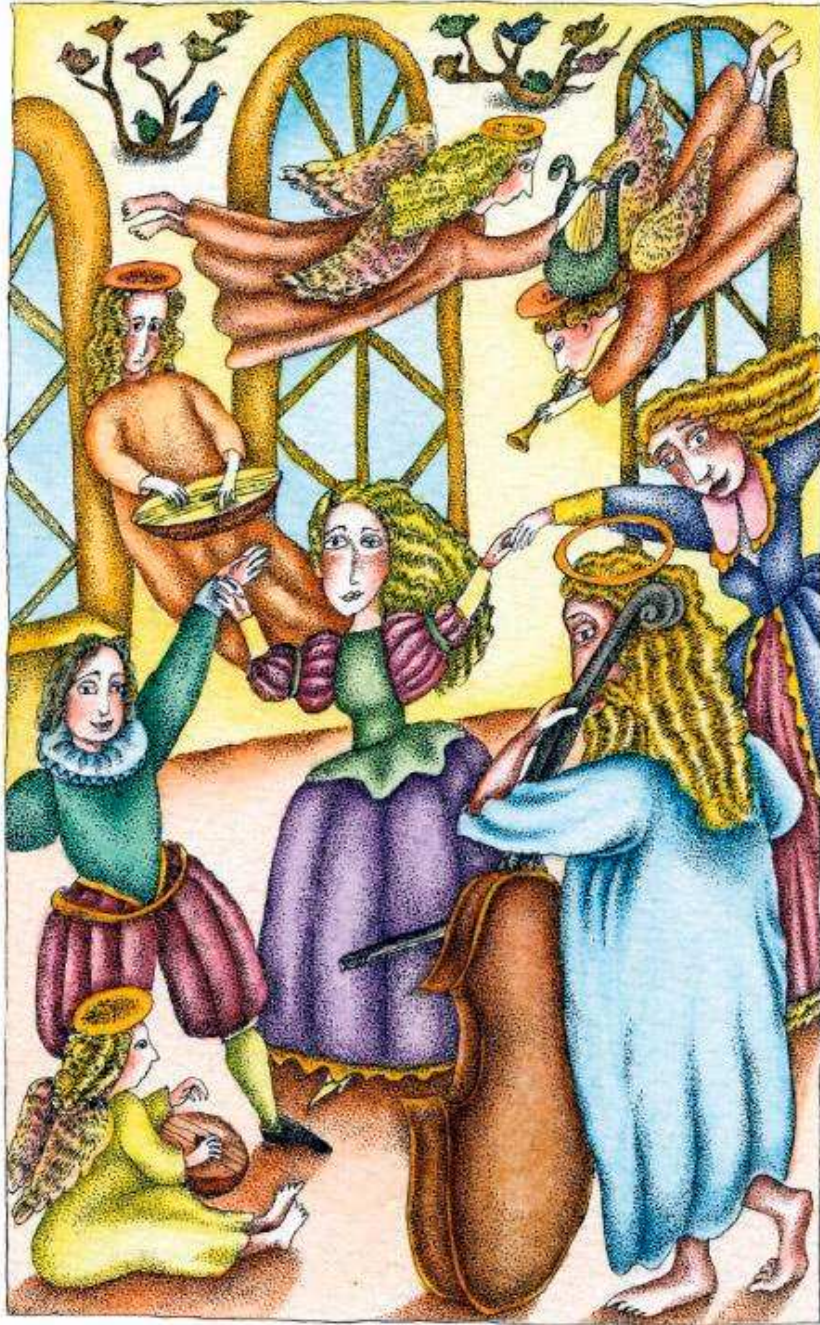
"אבל זה קרוב!"

החתן נישק לאשתו הטרייה ואמר:

"אני יוצא רק לרגע, תכף אחזור" והלך.

הם הגיעו לקבר, התחבקו. ואז החבר החי העז

לשאל:

"אולי תספר לי קצת איך שם אצלכם, בעולם הבא?"
"למה לספר? בוא אתי ותראה בעצמך."

והם ירדו לקבר, האיש החי אחרי המת.
המנוח הוביל את חברו לארמון גבישים גדול עם
דלתות זהב. בארמון רקדו נפשות מבורכות לצלילי
מוסיקה שניגנו מלאכים בכלים שונים. החבר החי פתח
את פיו מרוב פליאה.

"בוא הלאה" הוביל אותו המנוח לגן, שם על העצים
ציפורים צבעוניות שרו שירים בקולות מתוקים. על
הדשא הגדול השתעשעו המלאכים וכוכבים נהדרים
האירו מעל. בנהר, בין גדות גבינה, זרם יין מובחר.
בסוף החבר החי נזכר:

"הגיע זמן לחזור. אשתי תדאג."

"מה? נמאס לך?"

"לא, בוודאי לא, אבל אני חייב לחזור."

"כרצונך."

המנוח הוביל את חברו לקבר ונעלם. הבחור יצא
מהקבר ולא הכיר את בית הקברות! מצבות, פסלים,
עצים גבוהים.. הוא יצא מבית הקברות. איפה בתי
כפריים הקטנים, בנויים מאבן? במקומם עמדו בניינים

ברישומי הכנסייה. בסוף, בין הדפים המפוזרים
והמצהיבים, מצא את שמו של הבחור ושל אשתו.
"זה היה לפני שלוש מאות שנה! בעל צעיר נעלם בבית
הקברות ואשתו מתה מצער."
"זה אני האדם הזה!"
"אז חזרת מהעולם הבא? ספר! ספר לנו מהר!"
אך הבחור החוויר כמו מוות, נפל ומת. ולא הספיק
לספר על מה שראה בעולם הבא.

גבוהים, גנים יפים וארמונות מפוארים.
"לאן הגעתי? והאנשים, כמה מוזר מלובשים!"
הוא ראה איש זקן הולך מולו. עצר אותו ושאל:
"אמור לי, בקשה, איזה כפר זה?"
"הרי זה לא כפר אלא עיר!"
"ואולי אתה יודע איפה הבית של זה שהתחתן
אתמול?"
"אני עוזר של הכומר, ואוכל להבטיח לך שאתמול לא
התחתן אף אחד."
"איך זה? הרי אני התחתנתי." והוא סיפר לזקן איך
הלך בגן עדן עם החבר המנוח.
"נו.. "צחק הזקן "זה סיפור מזמנים ישנים שאותו
מספרים כאן - בעל הלך עם חבר לבית הקברות ולא
חזר, ואשתו נפטרה מרוב צער."
"הרי אני הוא הבעל הזה!"
"אולי תדבר עם ההגמון שלנו?"
"ההגמון? הרי לכאן היה מגיע רק כומר נודד!"
"כבר הרבה שנים מכהן אצלנו ההגמון."
והם הלכו להגמון.
הבחור סיפר להגמון מה קרה אתו וההגמון נזכר שאת
הסיפור שמע עוד בילדותו. אחר כך התחיל לחפש